

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság *Budapesten, 2010. év május hó 20. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta *és 2010. év május hó 27. napján kihirdetette* a következő

í t é l e t e t:

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt az I. r. vádlott és társai ellen indult bűnügyben a Nógrád Megyei Bíróság 6.B.17/2008/117. számú ítéletét az alábbiak szerint *változtatja meg.*

Az I. r. vádlott főbüntetését *10 (tíz) év fegyházra*, a II. r. vádlott főbüntetését *9 (kilenc) év fegyházbüntetésre*, a III. r. vádlott főbüntetését *8 (nyolc) évi börtönbüntetésre*, a IV. r. vádlott főbüntetését *7 (hét) évi fegyházbüntetésre*, az V. r. vádlott büntetését *4 (négy) év 6 (hat) hónapi fegyházra és 5 (öt) évi közügyektől eltiltásra enyhíti.*

A IV. r. vádlott őrizetbe vételének időpontját *2007. év január hó 23. napjára pontosítja*, az I. r., a III. r. a IV. r., és az V. r. vádlottak által az első fokú ítélet kihirdetésétől, a II. r. vádlott által *2009. év május hó 8. napjától* a mai napig előzetes letartóztatásban töltött idő a kiszabott szabadságvesztésbe *beszámítja.*

Az elsőfokú ítélettel elrendelt vagyonekobzást az I. r. vádlottal szemben *mellőzi*, a II. r. vádlott tekintetében *800.000,- (nyolcszázezer) forintra*, a III. r. vádlottal szemben *1.000.000,- (egymillió) forintra*, a IV. r. vádlott vonatkozásában *2.276.524,- (kettőmillió-kettőszázhetvenhatezer-ötszázhuszonnégy) forintra mérsékli*, az V. r. vádlottal szemben *230.000,- (kettőszázharmincezer) forintra felemlí.*

Az államnak le nem rótt illeték összegét az 5., 6., 7. tényállással összefüggésben 4.300,- (négyezer-háromszáz), 1.200,- (egyezerkettőszáz), és 5.000,-(ötezer) forintra pontosítja.

A Nógrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj.33/2008. számú bűnjeljegyzék 171. sorszáma alatt kezelt ... számú zálogjegy lefoglalását *megszünteti* és a ... számú (... , ... u.) zálogfiók részére *kiadni rendeli.* Egyben felhívja a zálogfiókot,

hogy a zálogjegyen szereplő arany ékszereket térítés mentesen 1. számú tanú (... , ... u.) lakos tulajdonos részére *adja ki*.

Az I., II., IV. V. r. vádlottakat egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség összegét 2.286.258,- (kettőmillió-kettőszáznyolcvanhatezer-kettőszázötvennyolc) forintra mérsékli. Az I. r. vádlottat ezt meghaladóan kötelezi 64.800,- (hatvannégyezer) forint megfizetésére, a II. r. vádlottat külön terhelő bűnügyi költség összegét 192.000,- (százkilencvenkettőezer) forintra felemeli.

Az ítélet bevezető részében a tárgyalási napokat 2009. évi január hó 16-ra és január **26. napjára módosítja.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet az I. r., a II. r., a III. r., a IV. r. és az V. r. vádlottakkal szemben *helybenhagyja*.

A másodfokú eljárás során felmerült **57.960,- (ötvenhétezer-kilencszázhatvan) forint** bűnügyi költségből a II. r. vádlott **15.660,- (tizenötezer-hatszázhatvan) forintot**, a III. r. vádlott **18.660,- (tizennyolcezer-hatszázhatvan) forint**, a IV. r. vádlott **23.640,- (huszonháromezer-hatszáznegyven) forintot** köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Nógrád Megyei Bíróság 6.B.17/2008/117. számú 2009. január 29. napján kihirdetett ítéletével **az I. rendű** vádlottat társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk. 321. § (1), (4) bekezdés b./ pontja és 2 rb. a (3) bekezdés a./ pontja);
2 rb. bűnsegédként elkövetett lopás büntette (Btk. 316. § (1) , (5) bekezdése)
1 rb. lopás vétségének kísérlete (Btk. 316. §. /1/ bekezdés (2) bekezdés f./ pontja);
miatt - halmazati büntetésül - 12 év 6 hónapi fegyházra és 10 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

A II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk. 321. § (1), (4) bekezdés b./ pontja); és
4 rb. - 3 esetben társtettesként elkövetett - lopás büntette (Btk. 316. § (1), (5) bekezdés b./ pontja) miatt - halmazati büntetésül - 10 év fegyházra és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Ellenben vádlottat az ellene 1. rb. lopás büntette miatt emelt vád alól felmentette.

A III. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett rablás büntette (Btk. 321. § (1), (4) bekezdés b./ pontja);

3 rb. társtettesként és további 1 rb. bűnsegédként elkövetett lopás büntette (Btk. 316.§ (1), (5) bekezdés b./ pontja) miatt - halmazati büntetésül - 9 év fegyházra és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Ellenben a vádlottat az ellene lopás vétségének kísérlete miatt emelt vád alól felmentette.

A IV. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett rablás büntette (Btk. 321. § (1), (4) bekezdés b./ pontja) és orgazdaság vétsége, orgazdaság büntette (Btk. 326. § (1), (2) bekezdés a) pontja és a (3) bekezdés szerinti) miatt - halmazati büntetésül - 8 év fegyházra és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az V. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett rablás büntette (Btk. 321. § (1), (3) bekezdés a./ pontja) bűnsegédként elkövetett rablás büntette (Btk. 321. §. /1/ bekezdés, /4/ bekezdés b.) pont) miatt - halmazati büntetésül - 6 év fegyházra és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Ellenben a vádlottat az ellene lopás vétségének kísérlete miatt emelt vád alól felmentette

Rendelkezett az előzetes fogva tartásban eltöltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a vádlottakkal szemben vagyonekobzást rendelt el, a sértettek által előterjesztett polgári jogi igényt érdemben elbírált, rendelkezett a le nem rótt illetékről, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokú ítélet a VI. rendű és a VII. rendű vádlottakkal szemben perorvoslat hiányában jogerőre emelkedett.

Az első fokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene az I.r rendű vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítéséért, a II. rendű vádlott és védője is enyhítésért és az 1 millió forint vagyonekobzás alkalmazása miatt, III.,IV.,V. rendű vádlott és védőik elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.172/2009/3. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésén is - az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta az alábbiakban megjelölt pontosítások és kiegészítések mellett. Az ügyészség a perrendi szabályok megtartása körében észrevételezte, hogy a jegyzőkönyvek az iratok ismertetését tartalmazzák a felolvasás helyett, azonban a tartalomról kitűnően a tényleges felolvasásuk megtörtént. Kifogásolta az átirat IV. r. vádlott 2 rendbeli orgazdaságként értékelt cselekményének jogi minősítését, mivel álláspontja szerint a 4/2004. sz. jogegységi határozatban foglaltak értelmében folytatólagos egységet kellett volna megállapítani. Továbbmenően az elsőfokú ítélet indokolásának hiányosságát is észrevételezte az V.r. vádlott által elkövetett rablás jogi minősítésével kapcsolatban. A nyilvános ülésen kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a büntetéseket a halmazati szabályok figyelmen kívül hagyásával szabta ki,

amely a védők megtorlóként jellemzett tartalmával szemben nem tekinthető eltúlzottnak. Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek, ezért a minősítés korrigálása és az indokolás kiegészítése mellett az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a védők közül a III. rendű vádlott védője akként pontosította a fellebbezését, hogy csak a 4. tényállási pontban megállapított cselekmény miatt indítványozta védence felmentését, az V. rendű vádlott védője kizárólag enyhítés érdekében tartotta fenn a bejelentett perorvoslatot. Egyebekben a vádlottak és védők az előterjesztettek szerint fenntartották a fellebbezésüket.

Az I. rendű vádlott védője I. r. vádlott fenyegetett helyzetét, anyagi hasznának hiányát és vallomásának feltáró jellegét emelte ki a büntetés lényeges enyhítését célzó perbeszédében.

A II. rendű vádlott védője az enyhítő körülmények fokozottabb vizsgálatát kérte az ítélőtáblától, hangsúlyozta a II. r. vádlott fenyegetett helyzetét és azt, hogy a cselekmény elkövetésében nem volt kezdeményező szerepe.

A III. rendű vádlott védője a felmentést célzó fellebbezését azzal indokolta, hogy a közös garázból lefoglalt öt számmal nagyobb cipők lenyomata nem elegendő terhelő bizonyíték a védenccével szemben. A büntetés kiszabása körében a büntetés eltúlzott jellegét, a belső arányok hiányát és a III. r. vádlott igazolt megbetegedéseit emelte ki a büntetés mérséklésére okot adó tényezők között.

A IV. rendű vádlott védője védence felmentését indítványozta és a büntetésnek az ítélkezési gyakorlathoz képest eltúlzott jellegét emelte ki.

Az V. rendű vádlott védője az álláspontja szerinti megtorló jellegű büntetés enyhítését, a büntetés tartamának az enyhítő szakasz kétszeres alkalmazásával való csökkentését, és az elbíráláskor irányadó szabályok szerinti fele részében felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta. Hangsúlyozta az V. r. vádlott őszinte megbánását, a büntetés-végrehajtási intézetben az előzetes fogvatartás során tanúsított kiváló magatartását, azt, hogy mielőtt bűnsegélyt nyújtott volna igyekezett lebeszélni az I. rendű vádlottat a tervezett rablásról, és a vádlott cselekményének eseti megbotlásként való értékelését kérte.

A vádlottak az utolsó szó jogán - a IV. r. vádlott magát ártatlannak valló és a III. r. vádlott egy betörésben való szerepét vitató vádlott kivételével - megbánásuknak és sajnálatuknak adtak hangot.

A védelmi fellebbezések részben vezettek eredményre.

A Fővárosi Ítélőtábla az első fokú ítéletet és a megelőző bírósági eljárást teljes körben a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint, de a (2) bekezdésben írt korlátozással, a jogerős felmentő rendelkezéseket nem érintve bírálta felül.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartása mellett lefolytatott széleskörű és alapos bizonyítási eljárásban az ügy ténybeli és jogi elbírálását megalapozó bizonyítékokat maradéktalanul és törvényesen beszerezte. A terjedelmes személyi bizonyítás mellett a tárgyalás anyagává tette a rendelkezésére álló okiratokat, a nyomozás során készült videó felvételeket, meghallgatta az eljáró tárgyi- nyom- informatikai-orvos-pszichológus-hemogenetikai és írásszakértőket, és a rendelkezésre álló bizonyítási anyagot az ésszerű gondolkodás szabályai szerint értékelte és mérlegelte. A vádlottak részben ellentmondásos, a pillanatnyi érdekeik és az összebeszélés eredményeként megváltoztatott, de más tekintetben következetes, beismerő vallomásukat az objektív bizonyítékokkal együttesen értékelve logikus és életszerű indokát adta annak, hogy a történeti tényállás megállapításához mely bizonyítékokat milyen indokkal fogadott el és használt fel.

A tényállás kellő és meggyőző indokolása eredményeként a másodfokú eljárásban már csak a III. rendű vádlott terhére rótt, 1. számú sértett sérelmére elkövetett - általa tagadott - bűncselekmény és a IV. r. vádlott elkövetési magatartása maradt vitatott.

Az első fokú ítélet megalapozott, irathű és ellentmondásoktól mentes tényállásának kisebb hiányosságát a Fővárosi Ítéltábla kiküszöbölte, mert a Be. 351. § (1) bekezdés a./ pontja alapján az iratok tartalma szerint az alábbiakkal ***kiegészítette:***

- a IV. r. vádlottat a Salgótarjáni Városi Bíróság 2008. március 17. napján jogerős 6. B. 293/2007/7. számú ítéletével közokirat-hamisítás büntette miatt 30 nap közérdekű munkára ítélte.
- a II. r. vádlott a Debreceni Városi Bíróság 53. B. 1248/2006 számú ítéletével kiszabott 4 évi börtönbüntetést 2009. május 8. napjáig töltötte és aznap ismét a jelen ügyben elrendelt előzetes letartóztatást vették fogvatba.
- a III. r. vádlott szaruhártya gyulladásban szenved, és tüdejének a bv.-ben kiújult betegsége gyógyszeres kezelést, rendszeres ellátást igényel.
- Az első fokú ítélet 22. oldala 3. bekezdésének utolsó mondatát (miszerint az I. r. vádlott e cselekménynél is a IV. r. vádlottnak törlesztett) ***mellőzi.***

A fenti kiegészítéseket az erkölcsi bizonyítvány új adatai (a IV. r. vádlott esetében), a II. r. vádlott beszámításának pontosítása (a bv. intézet tájékoztatásáról készült hivatalos feljegyzés adatán), a III. r. vádlott egészségi állapotával kapcsolatos megállapítás (bv. orvosi dokumentációján), mint büntetés kiszabási körülmény, míg az inkriminált mondat kirekesztését az ítélet 18. oldalának 3. bekezdésében helytállóan rögzített, de a mellőzött résszel ellentmondó adat indokolta.

E kiegészítésekkel azt ítélet tényállása a másodfokú felülbírálat alapját képezi.

A Fővárosi Ítéltábla sem fogadta el a III. r. vádlott tagadó vallomását, az 1. számú sértett sérelmére elkövetett cselekménnyel kapcsolatban. A védő által megjelölt körülmények a cipők lefoglalásával kapcsolatban nem pontosak. A lefoglalásra a vádlott jelenlétében került sor a lakás előszobájának cipős polcáról. Kétségtelenül nem azonos méretű cipőkről volt szó, mivel 40, 41 és 42 méretszámozással ellátottak voltak, azonban a vádlott a lefoglalási jegyzőkönyvben nem tett észrevételt, és a későbbiekben (nyomozati iratok 2675. oldala) úgy nyilatkozott, hogy a „cipők az én tulajdonomat képezik”. Majd részben be is azonosította, hogy melyik betörésnél viselte. Az 1. számú nyomszakértő véleményének tartalma szerint az 1. sz. nyomtörédeket létrehozhatta, míg a 2. számút valószínűleg a III. r. vádlott lábbelije hozta létre. Ezeket az adatokat összevetve a híváslista adataival és a helyszínen rögzített két eltérő fajta lábnyomból következtethető két elkövetőre nem tévedett az elsőfokú bíróság amikor a tényállással kapcsolatban rendelkezésre álló bizonyítékokat akként mérlegelte, hogy a II. r. vádlott társa e bűncselekménynél is a III. r. vádlott volt.

A IV. r. vádlott tagadó vallomása elvetésének indokait az első fokú ítélet maradéktalanul tartalmazza.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és törvényes a cselekmények jogi minősítése is. Az ítéltábla az ítélet rendelkező részében a IV. rendű vádlott terhére rótt orgazdaság büntette kapcsán a zárójelben megjelölt Btk. szakaszt és bekezdést a (3) bekezdés esetén mindössze az a/ pont felhívásával kiegészítette. Ellenben nem osztotta az ügyész álláspontját az orgazdaság folytatólagos egységként történő értékeléséről. A 4/2004. Büntető jogegységi határozat II. pontja szerint csak akkor folytatólagosan elkövetett az orgazdaság, ha az orgazda a több elkövetési magatartást egységes elhatározással, rövid időközökben hajtja végre, mert ekkor nincs jelentősége a sértettek különbözőségének, amely egyébként más esetekben a törvényi egység előfeltétele. Az elsőfokú bíróság nem állapított meg a IV. r. vádlott által elkövetett két orgazdasággal összefüggésben egységes akarat-elhatározást és a bizonyítási eljárás sem tárt fel olyan körülményt, amelyből ez egyértelmű lenne és ekként a tényállás kiegészítését és az eltérő jogi értékelést megalapozná. Erre figyelemmel az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az adott ügyben a jogegységi határozat I. fordulata alkalmazható, és anyagi halmazat létesül, ha az alaphűncselekményből származó dolgokat az orgazda vagyoni haszon végett megszerezte, elrejtette, vagy elidegenítésében közreműködött.

Az elsőfokú bíróság jogi minősítése más tekintetben is törvényes. Ugyanakkor nem tartalmazza az első fokú ítélet a Btk. 2. § alkalmazásával kapcsolatos döntését, annak ellenére, hogy a felülbírált ügyben ez releváns körülmény.

Az ítéltábla álláspontja szerint a vádlottak valamennyi bűncselekménye tekintetében az elkövetéskor hatályos anyagi jogi szabályok összehatásukban a kedvezőbbek, ezért e szabályok alkalmazása az irányadó a felülbírált ügyben. Mind az öt vádlottat érinti az 1. számú Iroda sérelmére elkövetett bűncselekmény. Mivel 2009. augusztus 9. napjától a 2009. évi LXXX. törvény 51. § (3) bekezdése értelmében a jelentős értékre, fegyveresen elkövetett rablás alsó büntetési tétele 10 év, ezért az elkövetéskor irányadó 5 éves büntetéstől induló tétel önmagában is kedvezőbb elbírálást eredményez. Ennek felhívásával törvényes és pontos az elsőfokú ítélet jogi minősítése.

Az elsőfokú bíróság jogi indokolását annyiban kell kiegészíteni, hogy az V. r. vádlott bűnsegédként követte el a Btk. 321. § (1), (3) bekezdés a./ pontja szerinti rablás büntettét, amikor az I. r. vádlott helyszínre szállítását, a rabláskor használt maszk elkészítését és a két ízben való terepszemlézést végrehajtotta, társának a fegyveres rablás büntette elkövetéséhez segítséget nyújtott.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi enyhítő és súlyosító körülményeket lényegében helyesen feltárta és szigorú szemlélettel szabta ki a büntetéseket. Az I. rendű vádlott javára azonban nem értékelte kellő súllyal az egyébként helyesen megállapított és a tényállásban is rögzített előzményeket, a vádlott súlyos, fenyegetett, kilátástalan helyzetét, és bár az V. r. vádlott esetében nyomatékossá jelölte meg a bűnsegédi szerepét, ennek ellenére ez mégsem jelent meg a kiszabott büntetés mértékében kellő súllyal, és az ítélet belső arányaiban. Az V. rendű vádlott először igyekezett lebeszélni gyermekkori barátját a bűncselekmény elkövetéséről, amikor látta, hogy eredménytelen, ekkor nyújtott segítséget az I. r. vádlottnak a 1. számú benzinkút fegyveres kirablásában, és az V. r. vádlott a másik erőszakos cselekményhez 1. számú Iroda sérelmére végrehajtott rabláshoz azonos jogi minősítés mellett, de közvetettebb elkövetési magatartással kapcsolódott. A III. r. vádlott igazolt betegsége további nyomatékos büntetés-csökkentő tényező. Összehatásában valamennyi vádlottal szemben kissé eltúlzottak a kiszabott főbüntetések, figyelemmel a további időmúlásra is. Nem osztotta az ítéltábla a védőknek a megtorló jellegű büntetés kiszabás megjelölést és azzal sem értett egyet, hogy a büntetések eltérnek az ilyen cselekmények ítélkezési gyakorlatától. A szervezeten elkövetett fegyveres rablások kiemelkedő tárgyi súlyú cselekmények és a jelentős elszaporodottságra is figyelemmel szigorú szemléletű büntetés kiszabást indokolnak.

Az ítéltábla a kiszabott büntetéseket a belső arányokra is tekintettel mérlegelte, és a III. rendű vádlott egészségi állapotára is figyelemmel az irányadó fegyház fokozatnál, a Btk. 45. §. /2/ bekezdésének alkalmazásával eggyel enyhébb börtön büntetés-végrehajtási fokozatot állapított meg.

Az így kiszabott büntetések törvényes, az egyéniesítés büntetés kiszabás elvét követő büntetések, amelyek arányban állnak az elkövetett cselekmények tárgyi súlyával, az elkövetők társadalomra veszélyességével és alkalmasak a büntetés kiszabási célok hathatós biztosítására.

Az elsőfokú bíróság tévedett a vagyonekbevétele mértékének megállapítása során. A vagyonekbevétele intézménye azt a célt hivatott biztosítani, hogy az elkövető ne gazdagodjon az elkövetett bűncselekményből származó haszonnal. Ugyanakkor csak a tényleges vagyongyarapodás elvonása a vagyonekbevétele alapja nem büntetés, hanem intézkedés. Tévedett az elsőfokú bíróság a polgári jogi igényre való összevetés során adott indokolásában, ezért azt mellőzi az ítélet az elsőfokú ítéletből. A Btk. 77/B§ (5) bekezdése szerint vagyonekbevétele arra a vagyont nem rendelhető el, amely az értéktárgy polgári jogi igény fedezetéül szolgál. Ez azt jelenti, hogy a lefoglalással, zár alá vétellel a polgári jogi igény fedezetére szolgáló vagyont terhére nem lehet elrendelni a vagyonekbevétele, de nem azt jelenti, hogy a megítélt polgári jogi igény mellett vagyonekbevétele nem alkalmazható. A másodfokú bíróság arra tekintettel mellőzte a lopási cselekmények esetén a vagyonekbevétele, hogy nem rögzíti a tényállás pontosan a vádlottak osztozkodásának a módját, azaz a tényleges jogtalan vagyongyarapodás mértéke nem állapítható meg. Nyilvánvalóan az elkövetők egyetemlegesen felelnek az általuk okozott kárért, de nem lehet mintegy „felosztással” megállapítani a gazdagodást, a vagyontban a bűncselekménnyel beállt pozitív változást. Az ítélet az ítéletre tekintettel a megállapított vagyonekbevétele mértékét pontosította. Az I. rendű vádlott nem részesült a rablásokkal megszerzett vagyontból. A II. rendű vádlott az irányadó tényállás szerint 800.000,- forintot kapott kézhez, a III. rendű vádlott bizonyítottan legalább 1 millió forintot, a IV. rendű vádlott 2 millió forintot és az I. r. vádlottól a 2. tényállási pontnál 276.524.-forintot. Az V. rendű vádlott a benzinkút kirablásából 30.000,- forintot, majd az 1. számú iroda rablásánál 200.000,- forintot. A további pénzösszegek szétosztásának pontos mértéke nem állapítható meg, és adatok merültek fel az eljárásban részt nem vett személy anyagi részesedésére is, annak pontos megszerzése nélkül.

Az elsőfokú bíróság a járulékos rendelkezések körében döntött a lefoglalt tárgyakról, amelyet egy ítéletben pontosított az ítélet. A 171. szám alatt lefoglalt zálogjegyen lévő aranytárgyakat a nyomozás során 1. számú tanú a sajátjaként ismerte fel és alaposnak látszó igényt jelentett be, ezért annak kiadásáról rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság törvényesen járt el, amikor az előterjesztett polgári jogi igényeket érdemében elbírált, és helyes a le nem rótt illetékre való kötelezés is. Abban sem tévedett, hogy helye lehet mérsékelt illeték alkalmazásának. Ellenben az Illeték törvény 74/A§ (1) bekezdése szerint az illeték mértékének kiszámításakor az 50.-forint alatti maradék összeget el kell hagyni, az 50,- forintot és az azt meghaladó összeget 100,- forintnak kell számolni. Erre figyelemmel a rendelkező rész szerint kellett korrigálni az e címen az állam javára megfizetendő összeget.

A nyomozás során az I. és II. rendű vádlott érdekkörében felmerült védői díjakat az elsőfokú bíróság egyetemleges kötelezés összegébe állapította meg, ezért azt a másodfokú bíróság megváltoztatta. Az egyetemleges kötelezés összegét csökkentette, azonban az I. és II. rendű vádlottat terhelő bűnügyi költséget

felemelte, továbbá kötelezte az érintett vádlottakat a másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla továbbmenően is beszámította az előzetes letartóztatásban töltött időt, illetőleg pontosította a II. rendű vádlott esetében annak beszámítását az időközben fogamatba vett jogerős büntetés miatt.

Az ítélet bevezető részében kétszeresen került feltüntetésre a 2009. január 16-i tárgyalási határnap, ezért a dátumot pontosítani kellett.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § szerint a részletesen kifejtettek értelmében részben megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § alapján helybenhagyta.

Az ítélet ellen a további fellebbezés lehetőségét a Be. 386.§ kizárja.

B u d a p e s t, 2010. év május hó 27. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró***

***Dr. Hidenbrand Róbert s.k.
bíró***

A Nógrád Megyei Bíróság 6.B.17/2008/117. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.177/2009/38. számú ítéletében foglalt változások mellett az I. rendű, a II. rendű, a III. rendű, a IV. rendű és az V. rendű vádlottal szemben jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2010. év május hó 27. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Kiadmány hitelűl:
tisztviselő***